

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819202699
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819202699.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej vo veci starostlivosti súdu o maloletú P., zastúpenú kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny - F., dieťa Y. o návrhu navrhovateľa J., o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu a udelenie súhlasu s vystaňovaním maloletej, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 25. júna 2020, č.k. 11P/27/2019-189, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozhodnutím, súd prvej inštancie konanie vo veci starostlivosti súdu o maloletú P. Y. Z., nar. XX.XX.XXXX vedené pod sp.zn. 11P/27/2019 prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Najvyššom súde SR pod sp.zn. 1SŽK/21/2020.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa svojím návrhom domáha úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu a udelenia súhlasu súdom k vystaňovaniu maloletej zo S. do S. dôvodiac, že je otcom mal. dieťaťa, avšak matka sa nachádza s dieťaťom na S. a zamedzuje mu akýkoľvek styk s dieťaťom. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 11P/27/2019-88 zo dňa 14.8.2019 konanie s poukazom na § 164 Civilného sporového poriadku vo veci starostlivosti súdu o maloletú P. Y. Z., nar. XX.XX.XXXX sp.zn. 11P/27/2019 prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 1S/71/2017. Dôvodil, že na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 1S/71/2017 prebieha konanie o správnej žalobe podanej matkou v súvislosti s nesprávnym postupom matriky pri zapísaní navrhovateľa do rodného listu maloletej a výsledok tohto konania môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, ktorú Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 1S/71/2017-144 zo dňa 16.1.2020 zamietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 4.3.2020 a tak súd pokračoval v konaní. Matka maloletej však prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu oznámila, že podala proti rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16.1.2020 kasačnú sťažnosť, o ktorej Najvyšší súd SR doposiaľ nerozhodol a z tohto dôvodu požiadala súd o odročenie pojednávania vo veci na neurčito, resp. do rozhodnutia Najvyššieho súdu SR o kasačnej sťažnosti, nakoľko ide o zásadnú otázku, bez vyriešenia ktorej nie je možné v predmetnom konaní pokračovať. Uviedla, že kasačná sťažnosť zo dňa 3.3.2020 bola prvoinštančným súdom predložená na rozhodnutie Najvyššiemu súdu SR dňa 11.6.2020 a na Najvyššom súde SR je vedená pod sp.zn. 1SŽK/21/2020. K žiadosti o zrušenie termínu pojednávania vytýčeného na 6.8.2020 predložila súdu fotokópiu kasačnej sťažnosti zo dňa 3.3.2020.

3. Súd prvej inštancie za aplikácie ust. § 2 ods. 1, § 164, § 165 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku posúdil, že je tu existencia takej skutočnosti, ktorá opodstatňuje fakultatívne prerušenie konania vo svetle ust. §164 CSP. Dôvodil, že prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Najvyššom súde SR pod sp.zn. 1SŽK/21/2020 je za daného stavu naliehavé a v záujme maloletého

dieťaťa. Dôvodom na tento postup je to, že v konaní o kasačnej sťažnosti sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní. V správnom konaní sa rieši otázka, či zápis navrhovateľa ako otca maloletej do verejného registra bol zákonný. Napriek tomu, že Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 16.1.2020 žalobu matky ako žalobkyne zamietol z dôvodu, že námietky žalobkyne uvedené v žalobe podľa jeho názoru neodôvodňovali zrušenie rodného listu maloletej zo dňa 20.3.2017, ktorý bol vydaný žalovaným ako duplikát a z toho dôvodu bolo preskúmané rozhodnutie v súlade so zákonom, tak podľa názoru súdu prvej inštancie je potrebné poznať právny názor a výsledok konania kasačného súdu. Môže totiž nastať situácia, že dôjde v zmysle § 469 Správneho súdneho poriadku k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom prípade by Krajský súd v Bratislave mal byť potom prípadným diferentným právnym názorom kasačného súdu (pokiaľ by bol vyslovený) viazaný. V danej situácii je to aj v záujme maloletej, keďže v prípade zrušenia zápisu navrhovateľa ako otca maloletej v osobitnej matrike, tento sa nebude môcť domáhať úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej.

4. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol navrhovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, navrhujúc zrušenie napadnutého uznesenia odvolacím súdom s tým, že súd prvej inštancie bude plynulo vo veci ďalej pokračovať. Uplatňujúc dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP (porušenie práva na spravodlivý proces, nesprávne skutkové a právne závery) namietal, že podľa jeho názoru neboli splnené predpoklady pre súdom prvej inštancie zvolený procesný postup. Nepochybňoval podanie kasačnej sťažnosti matkou proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ktorým bola zamietnutá žaloba matky o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia MV SR, ktorým došlo k zmene zápisov údajov v časti osoby otca maloletej na osobu J. R., avšak táto sama o sebe podľa ust. § 446 a § 447 Správneho súdneho poriadku nemá odkladný účinok, naviac návrh zo strany matky na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti podaný nebol, resp. z kasačnej sťažnosti takýto návrh nevyplyva. So závermi rozhodnutia KS v Bratislave zo dňa 16.01.2020 sa plne stotožňuje a poukazuje na jeho odôvodnenie, ktoré obsiahlo replikuje a odkazuje predovšetkým na časť, kde v rozhodnutí súd uvádza, že postup Ministerstva vnútra SR nevybočil zo zákonného rámca, a preto je nutné považovať zápis navrhovateľa ako otca maloletej v knihe narodení vo zväzku F. ročník XXXX na strane XXX pod poradovým číslom XXX za platný. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie v tomto konaní je povinný z týchto záverov vychádzať. Nemá žiaden dôvod na opätovné prerušenie konania, naviac, keď otázka, pre ktorú už bolo v predchádzajúcom období konanie prerušené, bola takto zodpovedaná. Poukazuje na komentár k ust. § 164 CSP a v nadväznosti na to na rozhodnutie iného odvolacieho súdu (KS v Nitre zo dňa 31.07.2017 sp. zn. 8Co/501/2016), kde sa v súvislosti s posudzovaním dôvodov na fakultatívne prerušenie konania uvádza, že pri rozhodovaní o takomto návrhu je potrebné uvažovať v intenciiach vhodnosti, či takýmto prípadným prerušením konania do skončenia iného konania, nemôže prísť k predĺženiu konania na dlhú dobu. V konkrétnostiach tejto veci opätovným prerušením konania dochádza len k umelému odďaľovaniu rozhodnutia v konaní pred súdom prvej inštancie v danej veci. Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom, čo je zakotvené v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách. Poukazuje na to, že aj v prípade neúspechu v kasačnej sťažnosti sa matka môže dovolávať ochrany svojich práv pred Ústavným súdom, ktorý stav alebo výklad práva je neprijateľný a v rozpore s ústavným právom na konanie bez prieťahov. Tento postup nie je ani v záujme maloletej, a to s poukazom na to, že matka mu upiera možnosť kontaktu s dieťaťom, čo môže mať vzhľadom na dôležitosť úlohy otca v živote maloletej na túto nepriaznivé a nenapraviteľné účinky. Týmto spôsobom dochádza k pretrvávajúcemu znemožneniu realizácie práva na súkromný a rodinný život navrhovateľa a maloletej.

5. Matka nevyužila svoje právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

6. Kolízny opatrovník vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu posúdiac obsah vyjadrenia súhlasí s prerušením konania s poukazom na to, že pred NS SR sa rieši otázka zákonnosti zapísania J. R. ako otca maloletej, pričom súčasne dodáva, že v prípade, ak bude tento preukázateľne nositeľom rodičovských práv a povinností, úrad disponuje možnosťami poskytnutia mu pomoci pri obnove jeho vzťahu s maloletou P..

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podal v zákonnej lehote účastník konania, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. n/ CSP), že spĺňa popri všeobecných

náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia.

8. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario).

9. V posudzovanej veci súd prvej inštancie napadnutým uznesením prerušil konanie o úpravu výkonu rodičovských práv k mal. P. Y. Z. a udelenie súhlasu s jej vycestovaním zo S., vedené na návrh J. R. do doby právoplatného skončenia konania vedeného na NS SR pod sp.zn. 1SŽK/21/2020, predmetom ktorého je preskúmanie rozhodnutia vydaného KS Bratislava v dôsledku kasačnej sťažnosti podanej matkou, ktorým rozhodnutím bola zamietnutá žaloba matky o nezákonnosť zápisu navrhovateľa J. R. do osobitnej matriky ako otca mal. P. Y.. Súd prvej inštancie dôvodil tým, že v konaní o kasačnej sťažnosti sa rieši otázka posúdenia základu nároku žalobcu, významná aj pre rozhodnutie v posudzovanej veci, vyriešenie ktorej je v záujme mal. dieťaťa, keďže v prípade zaujatia odlišného názoru NS SR v rozhodnutí o kasačnej sťažnosti, aký zaujal KS Bratislava, by došlo k zrušeniu zápisu navrhovateľa ako otca v osobitnej matrike čo má priamy dopad na existenciu jeho práva domáhať sa úpravy výkonu rodičovských práv k mal. dieťaťu.

10. Navrhovateľ odvolaním namieta nesprávnosť tohto procesného postupu pre nesplnenie zákonných predpokladov tvrdiac, že je síce pravdou, že v matkou identifikovanom správnom konaní sa rozhoduje o kasačnej sťažnosti, čo však nemôže byť prekážkou postupu v tomto konaní, keďže zamietajúce rozhodnutie je právoplatné, matka podľa všetkého nežiadala o odklad jeho vykonateľnosti a ďalšie prerušenie konania by neprimerane ovplyvnilo dĺžku tohto konania, čo nie je v súlade so záujmom mal. dieťaťa vzhľadom na jeho právo na rovnocenný kontakt s navrhovateľom ako jeho otcom.

11. Preskúmaním rozhodujúcich skutočností, odvolacie námietky navrhovateľa vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre zvolený procesný, tieto správne vyhodnotil a vyvodil z nich správny právny záver o naplnení zákonných predpokladov dôvodne indikujúcich k prerušeniu konania podľa § 164 CSP. Nebol zistený ani taký nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý by indikoval k záveru o porušení práva navrhovateľa na spravodlivý proces. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež v zodpovedajúcom rozsahu odôvodnil v súlade s požiadavkami danými ust. § 236 CSP. Odvolací súd sa v plnom rozsahu identifikuje so skutkovými a právnymi závermi obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby nadbytočne neopakoval stranám všetky známe fakty posudzovanej veci.

12. Na zdôraznenie správnosti a vo vzťahu k odvolacím námietkam navrhovateľa odvolací súd dodáva:

13. Civilný sporový poriadok diferencuje medzi obligatívnym prerušením konania (§ 162 a § 163 CSP) a fakultatívnym prerušením konania. Ako jediný dôvod fakultatívneho prerušenia konania o ktoré tiež ide v posudzovanej veci, normuje zákon v ust. § 164 CSP prebiehajúce súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd samotný dal na takéto konanie podnet. Ide o také prerušenie konania, ktoré síce nie je pre konanie nevyhnutné, rozhodujúcim hľadiskom je však posúdenie toho, či vzhľadom na okolnosti je prerušenie konania vhodné vo svetle tak hospodárnosti konania, ako aj zamedzenia prípadných odlišných rozhodnutí súdov o tej istej otázke, či jej diferentného posúdenia v rámci prejudiciality, na podklade zhodných skutkových okolností.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že Krajský súd v Bratislave rozsudkom pod č.k. 1S/71/2017-144 zo dňa 16.01.2020 žalobu matky o nezákonnosť zápisu navrhovateľa ako otca mal. dieťaťa do osobitnej matriky zamietol dôvodiac, že jej námietky neodôvodňujú zrušenie rodného listu maloletej zo dňa 20.3.2017, ktorý bol vydaný Ministerstva vnútra SR ako duplikát. Podanie kasačnej sťažnosti matkou voči tomuto rozhodnutiu sporným nie je, pričom odvolací súd úradnou činnosťou zistil, že Najvyšší súd Slovenskej republiky o tejto ku dňu dopytu odvolacieho súdu (18.8.2020) nerozhodol. V posudzovanej veci sa

navrhovateľ, ktorý je zapísaný v osobitnej matrike ako otec maloletej, domáha úpravy výkonu jeho rodičovských práv k mal. dieťaťu.

15. Vo svetle vyššie uvedených zistených skutočností odvolací súd nevzhladol dôvod pre odvolateľom požadované či už zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu, keďže identicky so súdom prvej inštancie zastáva názor o vhodnosti prerušenia konania v posudzovanej veci (11P27/2019) do doby právoplatného rozhodnutia o matkou podanej kasačnej sťažnosti proti rozsudku KS Bratislava č.k. 1S/71/2017-44 zo dňa 16.01.2020. I keď je pravdou, ako tvrdí odvolateľ, že identifikovaný rozsudok KS Bratislava je právoplatný a samotná skutočnosť podania kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku matkou nemá zo zákona priamo vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu odkladný účinok, faktom zostáva, že závažnosť problematiky, ktorá bude predmetom posudzovania v správnom konaní najvyšším súdom a jej dopad na život mal. dieťaťa v rámci rozhodovania o kasačnej sťažnosti a to (ne)zákonnosť zápisu navrhovateľa ako otca mal. dieťaťa do osobitnej matriky, je bez pochybnosti významnou pre rozhodnutie v posudzovanej veci, kde sa navrhovateľ domáha úpravy výkonu rodičovských práv k mal. dieťaťu, pričom je potrebné si uvedomiť, že prípadný odlišný názor kasačného súdu má priamy dopad na vecnú legitimitáciu navrhovateľa v tomto konaní (keďže v prípade zrušenia zápisu navrhovateľa ako otca maloletej v matrike, tento nebude preukázaným nositeľom rodičovských práv a nebude sa tak môcť domáhať ich výkonu), preto za zistených okolností nemožno vzhliadať nielen za hospodárne, či za súladné s princípom právnej istoty a už vôbec nie so záujmom mal. dieťaťa, aby za situácie, keď je skutočnosť, či je navrhovateľ nositeľom rodičovských práv spochybnená, a táto otázka je predmetom preskúmania najvyšším súdom, aby sa v konaní o výkone jeho rodičovských práv pokračovalo, keďže nemožno predvídať, aké negatívne následky by na psychike mal. dieťaťa mohli zanechať dôsledky prípadne vydaných diferentných rozhodnutí, pokiaľ by sa o výkone rodičovských práv rozhodlo a tieto by tiež boli vykonávané, keďže reálne sa javí, že navrhovateľ s mal. dieťaťom dlhodobo nie je v žiadnom kontakte (cca 5 rokov), pričom pri odchode matky s mal. dieťaťom v roku 2015 od navrhovateľa bolo dieťa v útlom veku, nemožno tiež vylúčiť, že vzhľadom na to a tiež plynutie času, ako aj nového partnera matky, s ktorým táto spolu s dieťaťom žije v spoločnej domácnosti, že toto dieťa pravdepodobne aj za svojho otca považuje. Pokiaľ otec poukazuje na svoje ústavou chránené rodičovské práva, či právo dieťaťa na plnohodnotný styk s oboma rodičmi, tieto súd prvej inštancie, či odvolací súd ani v najmenšom nespochybňujú, tieto však v kolízii s ochranou mal. dieťaťa, ako subjektu zákonom osobitne chráneného, za daných skutkových okolností stoja nepochybne nižšie. Ako správne uvádza kolízny opatrovník, po odstránení pochybností v podobe definitívneho vyriešenia otázky nezákonnosti zápisu navrhovateľa ako otca do matriky, bude mu nepochybne poskytnutá súčinnosť za účelom započatia procesu obnovenia, resp. budovania jeho vzájomných vzťahov s mal. dieťaťom.

16. Navrhovateľom uplatnené dôvody odvolania tak nebolo možné posúdiť inak, ako nespôsobilé k odlišnému, v prospech neho spôsobilému rozhodnutiu.

17. Keďže z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, toto podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).